

Prima instanță: Judecătoria Rezina
Judecător: T. Leahu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

Dosarul nr. 2ra-2805/14

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Finanțelor al RM,

în pricina civilă la pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de
Malai Igor și Malai Elena către Ministerul Finanțelor al RM și Penitenciarul nr.17
Rezina privind încasarea indemnizației de maternitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2014, prin care a fost
casată hotărîrea Judecătoria Rezina din 16 decembrie 2013, fiind pronunțată o
nouă hotărîre,

c o n s t a t ă :

La 13 noiembrie 2013, Igor Malai și Elena Malai s-au adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor și Penitenciarului nr. 17
Rezina privind încasarea indemnizației de maternitate.

În motivarea acțiunii au indicat că, din 19 mai 2003 Igor Malai activează în
funcția de supraveghetor al Serviciului Regim și Supraveghere la Penitenciarul 17
Rezina. Din 11 octombrie 2013 și pînă la 13 februarie 2014 soția sa, reclamanta
Elena Malai, care nu este angajată în cîmpul muncii, se află în concediu de
maternitate (prenatal și postnatal). În legătură cu acest fapt, la 15 februarie 2013
s-au adresat către administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina cu cerere de plată a
indemnizației de maternitate, dar au primit răspuns negativ pe motiv că angajaților
instituțiilor penitenciare nu li se rețin contribuții de asigurări sociale, din care
cauză nici nu pot beneficia de indemnizația pentru concediul de maternitate.

Consideră, că prin refuzul de plată a indemnizației de maternitate, li se
încalcă grav dreptul constituțional la protecție socială din partea statului. Întrucât
angajații sistemului penitenciar sînt asigurați de către stat, în opinia lor, tot statul
urmează să achite și indemnizația pentru concediul de maternitate. Au solicitat
reclamanții încasarea de la Ministerul Finanțelor a indemnizației pentru concediul
de maternitate în sumă de 20 670,05 lei, a cheltuielilor de judecată și scutirea de la
plata taxei de stat pentru judecarea pricinii.

Prin hotărîrea Judecătorei Rezina din 16 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Ministerul Finanțelor al RM în beneficiul Elenei Malai indemnizația de maternitate în suma de 20 670,05 lei și cheltuielile de judecată în suma de 2 800 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2014 a fost admis apelul declarat de către Ministerul Finanțelor al RM, a fost casată integral hotărîrea Judecătorei Rezina din 16 decembrie 2013, fiind pronunțată o nouă hotărîre, prin care:

- s-a admis parțial acțiunea;
- s-a încasat din contul Penitenciarului nr. 17 Rezina în beneficiul Elenei Malai indemnizația de maternitate în suma de 20 670,05 lei;
- s-a încasat din contul Penitenciarului nr. 17 Rezina în beneficiul Elenei Malai cheltuielile de judecată în suma de 2 800 lei.
- În rest cerințele acțiunii sau respins ca nefondate.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 iulie 2014, reprezentantul Ministerului Finanțelor al RM – Sergiu Slova (în baza procurii, consultant al Direcției Juridice) a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă în totalitate.

În motivarea recursului a indicat că actele judecătorești contestate sunt neîntemeiate, consideră recurentul că instanțele inferioare nu au analizat multiaspectual probele. A mai indicat recurentul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanțele de judecată ca fiind dovedite, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al RM se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii:

Maria Ghervas

Ion Druță